

Blad; et Regjeringsblad, men et særskilt Blad. Jeg maa være enig med den ærede foregaaende Valer i, at hvad der nødvendigvis altid maa fremheves som Hovedsynspunktet, er ikke det finansielle Udbytte for Statskassen, men maa aabenbart være Hensynet til Publikums Læs og Krav og paa, at Kundgjørelserne ske paa en saadan Maade, at de blive saa let tilgængelige for Publikum som muligt. At den nuværende Tilstand i saa Henseende skulde lade Noget særligt tilbage at ønske, tror jeg ikke; jeg har egentlig aldrig hørt Nogen besvære sig over den, og jeg tror altsaa, at man kunde forsaa vidt godt fortsætte den; men jeg skal dog gjerne indrømme, at naar man ved Siden af at fyldestgjøre Publikums Krav, kan skaffe Statskassen en Indtægt, saa er dette Noget, hvormod der paa ingen Maade kan være Noget at invende. Men om nu den Bet. at lade Regjeringen foranstalte selve Udgivelsen af det Blad, hvort Beskjendtgjørelserne skulde ske, vil være den for Publikum tjenligste, og om det derhos vil blive til Held for Statskassen selv, det er Noget, som ingenkunde staar mig klart. Det vil jo væsentligt bero paa, hvor billigt og hvor let tilgængeligt for Publikum man kan gjøre et saadant Blad. Gaar man den Bet., som jeg erkjender har Noget for sig, saa er det vistnok det Bedste ikke at lade Regjeringen umiddelbart fremtræde som den, der udgiver Bladet, men at lade den overgive i Entreprise til En eller Anden. Hvormedet jeg end kan have imod Auktion i den Skikkelse, hvort det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Ehjørning) har foreslaaet det, forekommer det dog mig, at der ikke kan være Noget at indvende derimod, forsaa vidt det gjælder et Blad, der alene skulde indeholde saadanne retslige Beskjendtgjørelser. Derimod kan jeg ikke negte, at jeg samstemmer med de Herrer, der have havt Betænkelse ved at følge det ærede Medlem. Det er jo i saa Henseende allerede udtalt fra flere Sider, og blandt andre af min ærede Sidemand, at det maa vække en ganske overordentlig Grad af Betænkelse, dersom det var Meningen, at Regjeringen var saa godt som bunden til det høieste Bud, der ffete. Var dette Tilfældet, vilde det jo være

ganske umuligt at gaa ind derpaa; thi man vilde da maa den Bet. kunne skaffe Udbredelse til Blade, som i høieste Grad modvirke det Formaal, Staten maa have. Den ærede Forslagsstiller har nu udtalt, at det var den egentlige Mening, at man saavidt muligt skulde blive ved det Nuværende, men at i alt Fald Regjeringen skulde have friere Valg; men i saa Fald siger jeg, at man bereder Regjeringen ganske overordentlige Bænketheder. Det vilde være en meget ubehagelig Situation, hvort man derved satte Regjeringen, og hvorved man da vilde bringe den til bestandig at udsætte sig for Behreidelser og Misjendelser, naar den skulde træffe Valget imellem flere Blade; saa at den ikke havde nogen bestemt Norm at gaa frem efter. Vil man derhos gaa saa vidt som det ærede Medlem, at man efterat der først er modtaget skriftlige Tilbud fra forskjellige Blade, skulde lade afholde Auktion, hvorved man næsten ligefrem blev tvungen til at vælge den Høistbydende, vilde man derved atter kaste Regjeringen ind i den forfæberlige Bænkethed. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om hvilken Bet. jeg antager, at man bør gaa, men det forekommer mig, at Valget nærmest maatte være imellem Et af To, enten at lade Regjeringen foranstalte et Blad, der alene var et ministerielt Kundgjørelsesblad, og da navnlig ved at overlade det i Entreprise, eller ogsaa at blive ved det nu Bestaaende; men saaledes, at man inden en vis Grænde, som Billigheden tilraaede, men hvortom jeg ikke kan have nogen bestemt Mening, da jeg ikke er saa nøie bekendt med Enkelthederne i disse Forhold, paalagde at være en Afgift.

Th. Nielsen: Det er meget muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at det ikke gaar an at lade Beskjendtgjørelserne indrykke i Lov- og Ministerialtidenden, da den allerede har et saa stort Omfang, og da det tilfælle er muligt, at han har Ret i, at denne Tidende har en anden Beskjendts end den, hvort disse Beskjendtgjørelser egentlig angaa; men jeg vil sige, at der kunde være en anden Udvei for at naa den samme Tanke, nemlig den at lade Beskjendtgjørelserne være en sær egen Afdeling af Lov- og Ministerialtidenden.